

Sygn. akt II Ka 403/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Olewińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Sokołowie Podlaskim Mirosława Michalskiego

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2016 r.

sprawy **M. P.**

oskarżonego z art. 289 § 1 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 14 kwietnia 2016 r. sygn. akt II K 561/15

I. wyrok w zaskarżonej części w stosunku do M. P. zmienia w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie o łącznej karze grzywny zawarte w pkt III;

II. uchyla wyrok w części dotyczącej czynu zarzucanego i przypisanego w pkt II i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w Sokołowie Podlaskim do ponownego rozpoznania;

III. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od M. P. na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 150 zł i 5 zł tytułem wydatków za postępowanie w odniesieniu do czynu w pkt I, zaś w odniesieniu do czynu w pkt II pozostawia decyzję Sądowi I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Sygn. akt II Ka 403/16

UZASADNIENIE

M. P. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 09 lipca 2015 r. w T., gm. M., pow. (...), woj. (...) zabrał w celu krótkotrwałego użycia samochód S. (...) nr rej. (...) wartości 1000 zł na szkodę J. M., tj. o czyn z art. 289 § 1 k.k.

II. w dniu 09 lipca 2015 r. na trasie T. – K. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód S. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając 1,49 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

M. S. został oskarżony o to, że: w dniu 09 lipca 2015 r. w K.woj. (...) stosował przemoc polegającą na szarpaniu za koszulę funkcjonariusza policji C. R. oraz popychanie funkcjonariusza R. M. w celu zmuszenia ich do przerwania interwencji związanej z ustaleniem jego stanu trzeźwości, jednocześnie znieważając ich słowami wulgarnymi podczas pełnienia tych obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2016 r., wydanym w trybie art. 343 k.p.k.:

I. Oskarżonego M. P. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 289 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. wymierzył mu grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł;

II. oskarżonego M. P. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia, wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 178 a § 1 k.k. wymierzył mu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł.

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzekł względem oskarżonego M. P. łączną karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. P. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

V. na podstawie art. 43 a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego M. P. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł;

VI. Oskarżonego P. S. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, a z mocy art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 37 a k.k. wymierzył mu grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł;

VII. Zasadził od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwotę po 200 złotych tytułem opłaty oraz obciążył każdego z nich wydatkami postępowania w wysokości po 50 złotych.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł oskarżyciel publiczny i zaskarżając wyrok na niekorzyść oskarżonego M. P. w części dotyczącej rozstrzygnięcia z punktu II wyroku, orzeczeniu temu zarzucił: obrazę prawa materialnego, tj. art. 178 a § 4 k.k. polegającą na niezastosowaniu art. 178 a § 4 k.k. mimo, że z prawidłowo ustalonego, a przyjętego za podstawę wyroku stanu faktycznego wynikało, iż M. P. był wcześniej karany prawomocnie za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości i który to wyrok nie uległ zatarciu na dzień przedmiotowego czynu, co uzasadniało zastosowanie § 4, a nie § 1 art. 178 k.k. W konsekwencji tak sformułowanego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie wyroku w w/w części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim. W toku rozprawy apelacyjnej prokurator poparł apelację i wnioski w niej zawarty.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja wniesiona przez oskarżyciela publicznego okazała się o tyle zasadna, że zobligowała Sąd Odwoławczy do uchylenia pkt II wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 14 kwietnia 2016 r. i przekazania w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania, a także do uchylenia zawartego w punkcie III zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia o łącznej karze grzywny. W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że oskarżony wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze i w toku jego przesłuchania, pomiędzy stronami uzgodnione zostały warunki

konsensualnego zakończenia postępowania, a mianowicie: za czyn z pkt I aktu oskarżenia wyczerpujący dyspozycję art. 289 § 1 k.k. – 150 stawek dziennych grzywny po 10 złotych, za czyn z punktu II aktu oskarżenia, wyczerpujący dyspozycję art. 178 a § 1 k.k. 100 stawek dziennych po 10 złotych, kara łączna grzywny za oba popełnione przestępstwa w wymiarze 200 stawek dziennych, kwota 5.000 złotych tytułem świadczenia pieniężnego, środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat oraz obciążenie kosztami procesu. Niewątpliwym jest, że sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k., z uwagi na treść art. 343 § 7 k.p.k., zobligowany jest do szczegółowej tak formalnej, jak i merytorycznej kontroli takiego pisma procesowego. W jej ramach, niezbędnym staje się sprawdzenie czy przedłożone przez prokuratora propozycje pozostają zgodne z uprzednimi ustaleniami stron, a także czy nie popadają w sprzeczność z przepisami prawa materialnego. W przypadku braku pozytywnego wyniku tej weryfikacji sąd nie może uwzględnić wniosku, co rodzi konieczność rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.) bądź też na posiedzeniu, za zgodą oskarżonego, może dojść do modyfikacji konwalidującej uchybienia, która będzie czyniła zadość kryteriom wskazanym w art. 335 § 1 k.p.k. W realiach niniejszej sprawy zaistniała zgodność pomiędzy warunkami ustalonymi przez strony procesowe, a rozstrzygnięciem zawartym w wyroku, jednakże dokonując kontroli wniosku, który stał się podstawą do konsensualnego zakończenia postępowania, Sąd Rejonowy w ślad za prokuratorem, pominął okoliczność istotną z punktu widzenia czynu zarzuconego oskarżonemu w punkcie II wyroku, co skutkowało błędną subsumpcją zachowania oskarżonego pod określone przepisy prawa karnego materialnego. Z karty karnej oskarżonego M. P. wynika bowiem, że był on uprzednio karany za popełnienie przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. W wyniku nieuwzględnienia tej okoliczności, Sąd Rejonowy wydał wyrok w trybie art. 343 § 6 k.p.k. z obrazą przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 178 a § 4 k.k. Jednym ze znamion przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k., które stanowi jednocześnie przypadek recydywy ogólnej jest uprzednie, prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k. Jak już zostało wcześniej zaznaczone, oskarżony M. P. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 28 września 2005 r. w sprawie VII K 523/05 został skazany za czyn z art. 178 a § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby. Oskarżonemu wymierzono również środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 100 złotych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 13 lutego 2009 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, zaś postanowieniem Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 30 marca 2012 r. warunkowo zwolniono oskarżonego z odbywania kary pozbawienia wolności i ustalono okres próby do 30 marca 2014 r. Wskazać należy, że w momencie popełnienia czynu zarzuconego w punkcie II aktu oskarżenia oskarżony M. P. posiadał status osoby karanej za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k., a skazanie to nie uległo zatarciu. Zachowanie oskarżonego wypełniło zatem znamiona przestępstwa wskazanego w art. 178 a § 4 k.k., nie zaś art. 178 a § 1 k.k. jak to zostało wskazane we wniosku sporządzonym w trybie art. 335 § 1 k.p.k., a następnie powtórzone w wyroku. Sąd Odwoławczy dostrzegając uchybienie w wyroku wydanym w jednym z trybów konsensualnych nie jest uprawniony do zmiany zaskarżonego orzeczenia. Wszelkie zmiany mogą być dokonywane na posiedzeniu, o którym mowa w art. 343 § 5 k.p.k. Modyfikacja treści porozumienia i wniosku wymaga zgody stron postępowania, a legitymacji do akceptacji treści zmian wniosku nie posiada prokurator występujący na rozprawie apelacyjnej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2011 r., IV KK 13/11, LEX nr 794509, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 grudnia 2008 r., II AKa 282/08, LEX nr 522023). Mając na uwadze powyższe, Sąd Odwoławczy został zobligowany do uchylenia pkt II wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Konsekwencją takiego rozstrzygnięcia było także uchylenie orzeczonej wobec oskarżonego za oba zarzucone mu przestępstwa łącznej kary grzywny. Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim będzie dążył uniknięcia dotychczasowych uchybień i doprowadzenia do skorygowania wniosku prokuratora na posiedzeniu (za zgodą oskarżonego) w sposób czyniący zadość wymogom art. 335 § 1 k.p.k. bądź też, zgodnie z art. 343 § 7 k.p.k. jeśli zaistnieją ku temu przesłanki – stwierdzi konieczność rozpoznania sprawy na rozprawie. O kosztach postępowania Sąd Odwoławczy orzekł na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych w zw. z art. 627 k.p.k. Mając też na uwadze fakt, że wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 14 kwietnia 2016 r. został uchylony w części tj. w zakresie przestępstwa z punktu II, Sąd Odwoławczy orzekł o częściowym obciążeniu oskarżonego M. P. wydatkami postępowania w kwocie 5 złotych w odniesieniu do czynu z pkt I, kierując się przy tym przepisami § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu

obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym. Mając powyższe na uwadze, Sąd Odwoławczy orzekł na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. i art. 456 k.p.k.